

Nro. 21.

A' FELS. CSASZÁR, ÉS AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indult Bétsből Pénteken Mártzius 13-ik napján 1812-ik
esztendőben.

B é t s.

Néhai ditsősséges emlékezetű *II József* Császár és Király Februárius 20-ik napján történt halálának, és néhai *II Leopold* Császár és Király ugyan azon hólnap 28-ik napján világból való ki múlásának emlékezetére a' szokás szerént, itten mind a' belső mind minden külső városokbeli templomoknak harangjai meg vonatattak, és egymás után három nap egy egy óráig zúgván, az ide való lakosokat azon szomorú napokra emlékeztették. Az azon napokat megelőzőt estéken a' Cs. K. udvari fő templomban vigiliák, a' következő napokon pedig dél előtt exequiák tartattak, mellyeken Eő Cs. és Apostoli Kir.

Eelsége, a' Fels. Csász. Kir. Vő. Hertzzegekkel, és udvari tisztekkel együtt fekete gyászban megjelentenek. — Azokon a' napokon a' két udvari teátrum is zárva vólt.

Tsak a' minap Olmutzi Püspökségre emeltett Königsgrétzi Püspöknek, Gróf *Trautmansdorf Thadde Máriának* helyére az Olmutzi Káptalanak Generális Vicáriusát Gr. *Kollowrat Aloysius Jósefet* méltóztatott Fels. Urunk Königsgrétzi Püspöknek ki nevezni.

Fosching Károly és János két testvéreket, mind kettőt a' Mária Trézia vitézi Rendnek kis kereszties vitézeit, az elsőbbit, mint az Artilléria első Regementnek Obersterét és Commendánsát, az utolsóbbat a' 2 ik artilléria Regementnek Obristlajtnantját, számos esztendőkig való hív szolgálatjokra, és sok verekedésekben 's ostromlásokban mutatott vitézi bátorságokra való tekintetből, mind két nemen lévő törvényes maradékaikkal egyetemben, az elsőbbit ugyan az Aus-triai Monarkiához tartozó német tartományokban, az utolsóbbat pedig Magyar Országban Báróságra emelni, 's az ezekről szólló Cs. Kir. petsétes levelet minden taksa fizetés nélkül nékiek megküldeni méltóztatott Fels. Urunk.

Az itt lakó Görög kereskedők olly tudósítást vettek Smirnából, hogy az Egyiptomi helytartó Basának fia *Jussum Basa*, a' boldog Arábiának leg nevezetesebb városát Medinát, a' hol az ő tudományok szerént a' Muzulmannoknak nagy Prófétájok Mahomet meg hólt, és el is temettetett, a' Wechabitáktól vissza vette, és hogy onnan a' vezérlése alatt lévő hadi néppel egyenesen azon nagy Próféta hazája Mecka ellen ment.

Melly ha úgy vagyon, minden igaz muzulmanok háládatosok fognak az Egyiptomi helytartó Basa, és vitéz fia eránt lenni, mivel azok a' Karavának, avagy bútsújárások, mellyek a' Wechabitáknak uralkodások alatt megszűntek, ismét el fognak kezdődni.

Magyar Ország.

Valamint édes Hazánknak sok nevezetes városiban (így ír Ungvári érdemes levelező barátunk), úgy nálunk is meg innepeltetett Felséges Urunk születésének emlékezetes napja, de Februáriusnak nem 12-ik, hanem 9-ik napján. Mihelyt Fő Tisztelendő Kánonok *Kutka János Úr*, a' Munkátsi Káptalannak Generális Vicariusza, ez eránt a' felsőbb rendelkezéseket vette, azonnal az egész Munkátsi Püspökségben kerülő levelek által a' rendelkezéseket meg tette, hogy minden lelki pásztor a' maga juhait fel buzdítván ugyan azon az egy napon Felséges Urunkért lyturgiát és könyörgéseket tartson. El érkeztén osztán ezen fényes napnak első estéje, az árva Püspöki rezidentia előtt ki vonatott mozsár ágyúknak durrogásai által tudtára adta azt mind az ide való népnek, mind a' messzebb eső helységeknek is. T. *Vásárhelyi József* Préfectus Úr is öszve hívatta a' bányászokat, erdősöket, kőműveseket, átsokat, molnárokat, és a' Kamarabéli uradalom hajdúit, kik mindnyájan a' Préfectus Úr kvártélyához gyűlvén, onnan reggeli 9 órakor a' Plebánia templomába mentek, a' hól Fő Tisztelendő *Betsky Ferentz* Kánonok és *Esperest Úr* énekes misét mondott, mellynek minden jelesebb részeire számos mozsarak süttettek ki. A' gymnasium-béli ifjúság előjáróival, és számos úri szemé-

lyekkel együtt oda gyűlvén Tiszt. *Banovits János* Úr, a' Kir. Gymnasiumnak Exhortátora szép predikátziót tartott. Hasonló isteni szolgálatot tett fenn tisztelt *Kutka János* Kanonok és Generális Vicarius Úr is a' Püspökség templomában, a' ki előbb az öszve gyülekezett számos népet szokott ékes szóllásával felbuzdította, mondván: a' Király boldogsága a' népeknek boldogsága, ezt gyökeres kifejezésekkel meg mutatván annyira felbuzdította a' jelenlévőknek szíveket, hogy az egész lyturgia alatt az Eő Felségéért tett könyörgések és fohászkodások nyilván kitettettek. Mind ezeket hármonias éneklés fejezte bé. — Ugyan azon egy órában az Orosz Plébánia templomában, a' nem egyesült Görögök és Reformátusok templomában hasonló áhétatosság tartatott Fels. Urunkért. — Ezeknek végződése után, fent nevezett Préfektus Úr a' jelen volt lelki atyákat, és több meg különböztetett személyeket gazdagon meg vendéglette.

Nagy Britannia.

A' 19-ik Februáriusi Londoni tudósítások szerint a' Regens Hertzeg azon szorítások alól, mellyek alá Regenségének kezdetében zárattatott vala, azon hólnap 18 ikán egészlen fel oldoztatott, és most már azon hatalommal és méltósággal bír, mellyekkel bírni szoktak az uralkodó Királyok. Eő Királyi Hertzégének első aktája is a' volt, hogy a' Parlamentumhoz küldött követtségében arról tett jelentést, hogy Lord *Wellington* Grófságra emelte, és azt kívánta, hogy nékie 2000 font sterlingből álló penzio rendeltesen. — Ugyan ezen követtségben *Graham*, *Hill*, és *Achmuti* Generálisokat a' Bath vitézi

Rendnek vitézivé tette, melly leg régibb Rend Àngliában, és attól vette nevezetét, hogy az ebbe vétetendő vitézek ki neveztetések előtt való éjjel tartoztak meg fürdeni.

A' fellyeb említett tudósítások szerént, Lord Marquis *Wellesley* Status Titoknok, vagy külső dolgokra ügyelő minister, azon hivatalját le tette, mellynek folytatására, addig, míg a' Regens Hertzeg mást nevezne ki, Lord *Liverpool* hadi dolgokra ügyelő ministerre bízott, úgy mondják, hogy Lord *Castlereagh* és *Perceval* fognak azon fontos hivatalra emeltetni. Lord *Greyt* és Lord *Grenvillét* is meg kínálták a' ministeriumba való menetre; de ők világosan meg mondták, hogy valameddig az Irlandiai Katolikusoknak az őket természeti és isteni törvények szerént illető jussok és szabadságok meg nem adatnak, addig a' ministeriumba menni nem fognak. Minister *Yorke* is le akarja hivatalját tenni.

A' *Statesmann* tzímű antiministeriális Londoni Zsurnal következőképen szól,

„Bizonyos kútfőből tudjuk, úgymond, hogy Napoleon Császár az északi Àmerikai szövetséges Statusoknak segítségekre bizonyos számú hadakozó hajókat igyekszik küldeni, mellyek osztályonként fognak a' Frantzia Országi és Hollandiai kikötőhelyekből ki evezni, hogy e' szerént a' tengeren ólálkodó Nagy Britanniai rabló hajókat el kerülhessék. Tsak ebből is kitettzik, hogy a' Frantzia Császárnak nagy bé folyása legyen az északi Àmerikai Respublikánál. Erre nézve a' mi bölts, hatalmas, és vígyázó ministereink meg parantsolták, hogy bizonyos számú

hajók fegyverkeztesse nek fel, és a' szükséges matrozok vitettesse nek el erőszakosan a' magános kereskedőknek hajóikról. De szükség, hogy a' mi Kormányozóink okosan bánnyanak az északi Amérikával, mivel mihelyt mi ellenek fegyvert fogunk, azonnal öszve szövetkeznek Frantzia Országgal, és egy hatalmas nemzettel ellenségünk száma szaporodik."

„Mi ugvan a' velek való háborúnak kezdetében sok Amériikai hajókat el fogunk rabolni, de ezt a' kevés hasznot sokkal több kár követi; mivel még eddig minden esztendőben 12 milliom font sterlinget érő fábrikabéli portékákat vettek tőlünk az É. Amérikabéliek, ők pedig a' mi ehes fábrikánsainknak sok életet és lisztet adtak. és ha velek is háborúba keveredünk, nyoltz milliom emberrel szaporodik a' különben is igen hatalmas Frantzia Birodalom, még pedig olly emberekkel, a' kiknek velünk egyenlő nyelvek, erköltsök és gondolkozások módja van. Ennekfelette 70000 heverő Amériikai matrozoknak alkalmatosságot szolgáltatunk a' mi hajókázásunknak nyughatatlankodtatására, és a' Frantzia erőnek jó matrozokkal való meg erősítésére."

„Melly esztelenűi gondolkoznak tehát azok az emberek, a' kik így szólnak: Küldjük ki az É. Amérikabéliek ellen a' mi hadakozó hajóinkat, ezek őket eszekre fogják hozni! Vólt olly idő (1773.ik esztendőtől fogva 1783. ikig), melyben mi ezeket a' Respublikabélieket, a' kiknek még akkor sem pénzek, sem hitelek, sem hadakozó hajók nem vólt, és tsak három milliom emberből állottak, meg nem tudtuk zabolázni, és most, midőn nyoltz milliom emberből állanak,

pénzek, hadakozó hajók, és próbált matrozaik vannak, akarunk velek üstökbe kapni? A' mi költségeink minden esztendőben szaporodnak, jövedelmeink pedig a' kereskedésnek meg tsökkenése miatt kevesednek, különben is annyi coloniáink vannak, hogy azokat nem lévén emberünk elegendő, meg nem tarthattjuk, még is mindazáltal ellenségeinknek számát szaporítani akarjuk. — Vajha ezek a' jegyzések a' Regens Hertzeg eleibe mennének, vajha meg fontolná ő ezeket, 's lenne ezen fenyegető veszedelmek közt őriző angyalunk! “

Egy más Londoni Zsurnál e' tárgyról így szól: *Mi, úgymond*, igen kétséges kimenetelű környülállások közzé vagyunk most tétetve. A' ministeriumnak meg változtatásáról sokat beszélnek, vajha minél előbb bé tellyesedne! Olly férjfiakra van minékünk most szükségünk, a' kik minden indulatoskodástól, gyűlölségtől és félelemtől üreseklégyenek, a' kik állapotunkat szívekre vegyék, és olly eszközöket találjanak, mellyeknél fogva minket a' veszély mélységéből ki menthesenek. — Hát ugyan örökké kell é a' háborúnak tartani? Hát nem elég költségünkben 's emberünkben került é az tsak eddig is minékünk? Hogy ha a' ministerek szavaiknak hitelt lehetne adni, még most is jó állapotban vagyunk. De minden Angliai és Skótziai városokban, a' hol fábrikák vannak, a' békételenségnek lelke muto-gatja magát, mellyből semmi jót nem várhatunk, és a' nemzet karakterét gyalázatossá teszi. — A' szükség semmi törvényre nem ügyel, és épen ebben a' szomorú állapotban vannak sok ezer fábrikabéliek.

Parlamentomi Dolgok.

Olly végből botsátottam ezeket a' jegyzéseket előre, hogy az Angliai nemzeti képviselőknek, tudniillik a' Felső és Alsó Parlamentumnak gyűléseiben elő forduló tárgyakat világosabban elő adhasam, ezeket pedig azokból a' tördelésekéből szedegettem ki, mellyeket a' Párisi Monitör a' *Times* című Londoni Zsurnálból által fordított.

1. *A' Felső Parlamentumnak* 7-ik Februáriusi ülésében *Marquis Lansdowne* olly jelentést tett. hogy ő azon hólnap 24-ik napján azokra a' kabinetbéli rendelkezésekre nézve, mellyek 1806-ik esztendőben a' száraz Európa kikötőhelyeinek blokirozására, vagy bé rekesztésére nézve kiadattak, bizonyos jegyzéseket fog tenni. Az ő értelme szerént, két fő pontokról lehet azokat meg ítélni, úgymint 1). Azon bé folyásra nézve, melly közöttünk és É. Amerika közt van. — 2). A' mi kereskedésünknek és nemzeti boldogságunknak kútfejeire nézve. Ő ugyan nem tagadja, hogy a' Lordoknak jussok ne volna, a' most É. Amérikával való alkudozásokban a' közbenjáróságot magokra vállalni: mindazáltal inkább a' második pontra, tudniillik, azon kabinetbéli parantsolatoknak a' kereskedésbe, és a' nemzet boldogsága kútfejeibe való bé folyásokra kívánja a' maga figyelmetességét fordítani, és azt óhajta, hogy a' Lordok is ezeket fontolják meg leg inkább.

Marquis Lansdowne ezen fel tételét Lord *Grenville* is tökéletesen helybe hagyta, 's méltónak lenni ítélte a' Felső Parlamentum figyelmetességére. Ő is abban az értelemben vólt,

hogy az É. Ámériikai Respublikával való megengesztelődésnek eszközlésére, és az Angliai kereskedésnek előbbi lábra való helyheztetésére nézve azon kabinetbéli rendelkezéseket vissza kell venni, és hogy e' végre minden indító okokat a' Regens Hertzeg eleibe kell terjeszteni, hogy annál fogva minden gonoszok, mellyek azon kabinetbéli rendelkezésekből Angliára következtek, elháríttassanak.

II. *Az Alsó Parlamentumnak* 13-ik Februáriusi gyűllésében, az olvasó Publikum előtt eléggé esmeretes igen gazdag Londoni serfőző, és egyszersmind az alsó Parlamentumnak tagja, *Whitbread*, nem annyira mesterséges, mint inkább hathatós ékesen szóllásával fel szóllott, és azt kívánta, hogy a' Ministerek azokat a' levelezéseket, mellyeket az É. Ámériikai Kórmányszékek eddig tartottak, terjesszék a' Parlamentum eleibe. Ezeket az aktákat, úgymond, már régen tudja a' Publikum, és minden közönséges újság levelekben olvastatnak; ő tehát által nem láthattya, minémű okokra nézve kívánnyák azokat a' Ministerek titokban tartani. — Különös dolog, hogy mind a' két rész azt állattya, hogy irtószik a' háborútól, és még is mind a' két részről hihetőnek tartatik, sőt az É. Ámériikai Congressusnak előlülője *Maddison* világosan kimondotta, hogy hanemha Anglia öt esztendőttől fogva gyakorlott törvénytelen alkotmányáról lemond, elkerülhetetlenül háború fog lenni, Ez a' mind a' két résznek meg magyarázhatatlan ellenmondása méltó a' Parlamentum figyelmeségére. — Az eddig való correspondentiákból (levelezésekből) kell azt kitanúlni, mellyik rész

a' háborúra ingerlő. Még most ugyan a' minis-
tereket nem vádolom, de szükség a' Britanniai
nemzetnek ezt ki tanulni, mivel lehetetlen az
eránt hideg vérrel lenni, hogy mi az É. Améri-
kabeliekkel, a' kik minékünk természetes szö-
vetségeseink, háborúban keveredjünk, vagy pe-
dig a' mi velek való barátságos egyességünket,
a' kik a' mi fábrikáinknak ekkorig sok hasznot
hajtottak, velek tovább is fenn tartsuk.“

„Most csak ez egyet jegyzem meg, hogy é-
pen azok a' meg világosodott, és messze látó
kereskedőink, a' kik azon kabinetbéli rendelése-
ket jóvá hagyták, 's védelmezték ekkorig, a'
mellyek ellen az É. Amérikabeliek olly igen pa-
naszolkodnak, most magok is átkozzák. — Az
É. Amerika ellen való hadakozás minden tekin-
tetben kárára szolgálna Angliának, és így kö-
telesek vagyunk azt el távoztatni, ha a' velek
való meg engesztelődés a' Kir. Korona méltósá-
gával, és a' Nemzet hasznával valamennyire
meg egyez. Egyéberánt csak azoknak az É. Amé-
rikával való levelezéseknek közöltetéseket kívá-
nom, mellyek egyenesen ezt a' dolgot illetik, és
a' ministeriális titkoknak sértésekre nintsenek.“

Ekkor Minister Perceval fel álván így szól-
lott: Egyenesen azért nem lehet a' kívánt cor-
respondentiákat elő adni, mivel az É. Amérikai
szabad Statusokkal való békessegnek további
meg maradását tiszta szívvel óhajtyák. Az
íly ki nyilatkoztatás az indulatokat még jobban
fel hevítené, és az egymással való meg engesz-
teltetést akadályoztatná. — Azok a' Kabinet-
béli parantsolatok, mellyek ellen most olly sok
és világos panaszok támadnak, nem a' mostani

ministereknek munkájok, hanem még 1806-ik esztendőben néhai Fox ministersége alatt adattak ki, mellyek valóban igasságosak, a' politikával is meg egyeznek, és azokat úgy kell tekinteni, mint azon környűllállásoknak természetes következéseit, mellyekbe helyheztetve van most e' világ. Azt mondják, hogy azokból származott volna a' mi kereskedésünknek romlása. Nem igaz! Azok nélkül még nagyobb romlásra jutott volna. — Az úgy nevezett continentale systema (a' száraz Európa mostani alkotmánya) az, a' melly mi kereskedésünknek leg nagyobb kárára szolgál, tehát ez ellen kell minékünk dolgozni.“

„Én egészen az É. Amérikával való barátságának fenn maradásáért vagyok el foglalva, és tökéletesen meg vagyok azon hasznokról győződve, mellyek Angliára nézve abból folynak. De azon Respublikával való békességnek további meg' maradását a' mi tengeri jussaink-
nak el vesztésével nem kell meg vásárolni, mivel egyedül azoktól függ N. Britanniának bátorságos meg maradása. Ezek mellett a' mi tengeri jussaink mellet álhatalatosan meg kell minékünk maradni, és azt végbe is vihettyük. Akárminémű változás legyen is a' ministeriumba, még is mindazáltal egy Anglus Minister sem álhatal el ettől a' principiumtól. Azoknak a' Kabinetbéli parantsolatoknak vissza vételekből semmi valóságos haszna nem volna Angliának, kára pedig igen sok, annál fogva az ellenség kívánságát bé tellyesítenénk. Azt a' hasznot, mellyet mi É. Amérikától veszünk, világosan nagyozzák. De akárhogy, akármit legyen a' dolog, mi so-

ha sem fogjuk őket háborúra ingerleni; mindazáltal, hogy ha magokat annak eszközivé engedik tenni, melly által Frantzia Ország a' maga kívánságait végre hajtani igyekezik, mi is kötelesek leszünk az erőszakot erőszakkal vissza tromfolni. — Néhány több vetélkedések után a' dolog voksolásra menvén, azoknak többsége által a' *Whitbread* feltétele meg vettetett.

Spanyol Ország.

A' Peniscolai várnak meg vétetéséről, mellyről a' múlt posta napon költ M. Kurirnak 318-ik lapján kevés szóval emlékezénk vala, a' 27-ik Februáriusi Frantzia Monitőr következő hivatal szerént való tudósítást adott ki:

Az Arragoniai Fr. ármadiának fő vezére az Albuferai Hertzeg Marsal *Süchet* Valenciái fő kvártélyából, Februárius 7-ik napján, illy foglalatú levelet küldött a' Neufchateli Hertzegnek, mint a' Frantzia ármádia Generál Majorjának: „*Kegyelmes Uram!* A' Peniscolai vár, mellynek szemén való tartására, az alatt, hogy Saguntumot és Valenciát ostromlottam, a' vezérlésem alatt lévő ármadiának fedezésére egy osztály sereget hátra hagyni kénytelen voltam. Ez a' vár egy a' tengerben magánosan álló kőszikla tetején fekszik, és a' száraz földel tsak egy 30 öl szélességű, és 60 öl hosszúságú tengerbe való homokos föld bé nyúlással van öszve kaptsolva. Hajdan ama híres papi vitézi Renda' Templáriusok pítették, mellynek 1312-ik esztendőben lett végső el töröltetése után az Arragoniai Király el foglalta. Az alatta lévő város is, mellynek lakosi 2000 főre számláltatnak, erős köfalakkal van körül véve. A' várban *Garcia Navarro* brigadi-

ros Generál kórmánya alatt 1000 emberből álló katonai őrizet feküdt. Én ezt a' Generált, a múlt esztendőben Falsetben el fogtam, a' ki mindazáltal az el szökésre alkalmatosságot kapván, hív patriotának tartatott a' Juntától és az insurgensektől. Öt Anglus hajók vigyáztak a' tengeren, mellyeknek egyességek lévén a' várbeliekkel, őket mindenben segítették."

„Mihelyt Valenciát el foglaltam, leg ottan Peniscolát is bé zártam, mellyet *Severoli* Olasz osztályos Generális egynéhány batallionnal ostrom alá rekesztett, és Januárius utolsó napján 215 öl hosszúságú futó sántzok készíttetek, és a' midőn a' bástyákon nyílások lövettettek, és éjjel nappal mozsár ágyúkból tüzeltek volna azokra, a' benn volt őrizők is keményen hányták a' kártáts golyóbisokat. Februárius 2-ikén Generál Stábomtól *Prunel* Hadnagyot a' várba béküldvén, a' Komendánst capitulatióval megkínáltam, a' mellyre adott válaszából mingyárt azt lehetett ítélni, hogy jó véget érünk. A' nevezett tisztel való együtt beszélgetésében világosan ki mutatta a' várbeli Kórmányozó a' maga gondolkozása módját, és az Anglusok ellen való gyűlölségét, a' kik tőle azt kívánták, hogy adja által nékik a' várat, meg vallotta, hogy a' Frantziákat jobban betsülli, és öt tikkelyből álló capitulatiót köldött nékem egy levéllel együtt, mellynek következő foglalattya volt:

A' Peniscola várnak Kórmányozója és katonai Juntája, azon meg győződésből, hogy azok légyenek valóságos Spanyolok, a' kik magokat *Jósef Napoleon* Királlyal öszve kaptsollyák, és szerentsétlen hazájokat szerentsébbé tenni kí-

vánnyák, arra kötelezik magokat, hogy a' következendő feltételek alatt a' várat által fogják adni:

1). Hogy a' benn lévő katona őrizetfogolynak ne tartassék, hanem mindeniknek szabadságába álljon, vízen és szárazon, minden akadályoztatás nélkül oda menni, a' hová néki tettik?

Felelet: A' Peniscolai katona őrizet minden hadi tisztességgel mennyen ki a' várból, fegyvereit a' vár előtt rakja le; a' tisztek tartsák meg oldal fegyvereiket, a' köz emberek tarisznyáikat. E' mellett a' fel- és all-tiszteknek és köz embereknek szabad leszen vagy honnyaikba vissza menni, vagy Eő Katolika Felsége hadi seregeinél szolgálatba állani.

2). Nem tsak a' katonaságnak, hanem a' városbéli lakosoknak tulajdonosságok is illendő tekintetben tartassanak, az utolsóbbak semmi hadi adót ne fizessenek, sem azon gondolkozások módjáért, mellyet a' jelenvaló háború alatt ki nyilatkoztattak, számadásra ne húzattassanak?

Felelet. Legyen meg.

3). Minden polgári és katona hivatalban lévőök maradjanak meg azokban, mivel, minthogy az első tikkely szerént mindennek szabadságában áll a' várból ki menni, azok is, a' kik ott maradnak, úgy tartassanak, mint az említett principiumoknak hív meg tartói? *Felelet.* Annyiban meg engedődik, a' mennyiben azon katonai és polgári hivatalbéli személyek hivataljoknak folytatására alkalmasak.

4). Ezt a' capitulatiót Marsal Eő Excellenciája erősítse meg, és annak által adása után

12 órával foglallyák el a' Frantziák a' várat?
Felelet: Ez a' tzikkely meg engedődik, az ármádia fő vezérjének meg egyezése a' jelen való capitulatiónak alája van írva, oly véggel, hogy az vagy mingyárt végre hajtassék, vagy a' tüzelés ismét el kezdődjék.

5). Az alatt, hogy az előbbi tzikkely bétel-lyesítetik, az ostromló seregek munkájokat ne folytassák, és mind ezek, mind a' várban lévőek mostani helyeket tartsák meg, jól meg értvén, hogy ezen feltételnek leg kissebb meg rontása is elegendő ok legyen az ellenségeskedésnek újabb leendő elkezdésére? *Felelet:* Az erre való válaszáadás szükségtelen.

Költ *Peniscolában*, Februárus 2 ik napján 1812-ik eszt.

Alája íráttak: *Petro Garcia Navarro*, és osztályos Generális, az ostromlásnak Commendánsa *Severoli*; helybe hagyta az Arragoniai Ármádiának fő vezére Marsal Gróf *Süchet*, Valenciái fő hadi szállásán, Febr. 2-ik napján, 1812 ik esztendőben.

Ezen a' napon következő foglalatu levelet írt Marsal *Süchet* a' Peniscolai vár Kommandánsának Don *Petro Garcia Navarro* Spanyol brigadiros Generálisnak:

Generális Uram! Azon capitulatióra, melyet Gróf *Severoli* Generálnak Kigyelmed küldött, ímé felelek, és kész vagyok annak fundamentomos tzikkelyeit el fogadni, jól látván, hogy Kigyelmed, és a' katona Junta minden igaz és jó Spanyolnak principiumaival bírnak. Egyszersmind azt ígérem Kigyelmednek, hogy velek való

bánásommal meg fogom azt mutatni, mennyire betsüljém azt a' Spanyol katonaságot, melly az Angliai ministeriumnak ellensége. — Gróf *Severoli* osztályos Generált meg hatalmazom a' Kigyelmed elfogadására, és mind Kigyelmednek, mind azoknak a' tisztjeinek Valenciába, Tortosába, vagy akárhová, a' hová kívánnyák, szabadon leendő menetelre. — Jól esmerem a' Kigyelmed mostáni állapotját, mivel Kigyelmed *Muhy* Generálhoz írt leveleinek egy része kezembe jöttek.

Marsal *Süchetnek* ezen levelére következendőképen felelt Don *Pedro Garcia Navarro* Febr. 3-ik napján, a' *Peniscolai* várból.

Marsal Uram! Excellentiádnak hozzám küldött levele nékem igen kedves vólt, kívánom hogy alkalmatosságom lehessen, hogy azon princípiumoknak tiszta igazságát meg mutathassam, mellyeket Marsal Uramnak ki nyilatkoztattam. Én azt a' részt, mellyet törvényesnek tartottam, nagy buzgósággal, sőt mondhatom, a' dühösséig védelmeztem; ellenben most, jól tudván, melly szükséges legyen magunkat a' mi Királyunkal öszve kaptsolni, és hazánkat szerentsésesebbé tenni, hasonló buzgósággal ajánlom magamat a' Kigyelmed szolgálatjára. Bizonyos lehet rólam Excellentiád, azon erős várnak által adása, melly annyi eleséggel és mindennel van bé töltve, hogy annak hosszas védelmezésére elegendő. tökéletes meg győződésnek következése, és zálogául szolgálhat az én ígéreteimnek. — Szerentsém vagyon s. a. t.